

Prædiken til Pinsedag 2021

Vi er inviteret til pinsefest i dag. Det er som om naturen derude ved det. Den har i hvert fald klædt sig på til lejligheden. Selvom maj ikke har vist sig fra sin milde og solrige side i år så er forsommeren den smukkeste tid på året. Den tid, hvor Gud sætter farver på verden igen. Som den store landskabsmaler, er han nu i færd med sit mesterværk. Der er en overvældende skønhed, en harmoni uden lige i det maleri som Gud skaber for øjnene af os. Og et væld af farver. Den lysende gule. Den sarteste lyserøde. Syrenlilla. Og så grøn i alle nuancer. Fra den bøgelyse til den dunkle flaske grønne. Den store landskabsmaler bliver aldrig færdig med sit maleri. Hver dag føjer han noget nyt til. For landskabet lever. Forandres. Forvandles. Naturen siger. Vær opmærksom. Se og sans. Sug skønheden til dig. Når du ser den. I morgen er den måske forsvundet. Rundt omkring på sit store lærred har Gud sat lysende pletter af gult. Det er mælkebøtternes gule hoveder. I dag Pinsedag holder vi fest for Helligånden. Vi fejrer, at det gik som Jesus havde lovet sine disciple, da han forlod dem. Og vendte tilbage til sin far i himlen.

Han havde sagt, at pladsen efter ham ikke skulle stå tom. Jesus havde lovet sine disciple, at han ikke ville overlade dem til sig selv. Han ville sende sin ånd Guds ånd, til dem. Der var nu gået 10 dage siden de havde stået og set Jesus blive taget fra dem op i himlen. Modet og troen var blevet taget fra dem. Sammen med ham. Deres ven. Deres mester. Men så pludselig hører de en voldsom lyd fra himlen. Som et stormvejr. Det blæser ind i dem. Og får deres hjerter til at gløde. Det var ånden, Guds ånd, der kom over dem. Fyldte dem. Gav dem et guddommeligt puf i ryggen. Ånden blæste liv i deres mod. Så de nu frimodigt og uden frygt med troen brændende i deres hjerter kunne gå ud for at møde mennesker. Med Guds ord. Pludselig forstod de det hele. Pludselig kunne de tale. Ikke kun på deres eget sprog. Disciplene kunne tale så alle de jøder fra forskellige dele af Romerriget som var rejst til Jerusalem for at fejre den jødiske pinse som dengang var en høstfest pludselig kunne forstå, hvert et ord disciplene sagde. Guds ånd lagde ordene i munden på disciplene. Så de kunne tale om alt hvad Jesus havde sagt og gjort. Med en sådan begejstring og overbevisning at intet mindre

end 3.000 mennesker i Jerusalem den dag sagde ja til den kristne tro og lod sig døbe med den kristne dåb. I dag fejrer vi, at Jesus også sender Helligånden til os. Guds ånd er her. Er det svært at tro på? Er det svært at forstå? Hvem er Helligånden? Lad os bruge et billede fra naturen. Den første Bibel. Det gjorde Jesus ofte selv. Se på markens liljer. Og himlens fugle. Se på figentræet. På sennepsfrøet. Se på mælkebøtten. Den er et fint billede på Guds hellige ånd. Mælkebøtten gror og vokser overalt. Også der, hvor vi mindst venter at finde den. Med sit gule hoved bryder den frem imellem fliser og brosten. På fortove og terrasser. Sådan er det også med Guds hellige ånd. Den er overalt. Den kalder livet frem i Guds verden. Den kalder livet og troen og kærligheden frem i os. Selv i det hjerte der er blevet koldt og hårdt som sten kan ånden bryde igennem. For selvom det er så stort, at det kan være svært at forstå. Så har Guds ånd også sit sted i os. Hør, hvad Paulus skriver: Forstår I ikke at I er Guds tempel og at Helligånden bor i jer?" Helligånden Guds ånd bor i os. Hvordan blev det første menneske til? Gud tog noget ler fra jorden og formede mennesket af det. Og så står der pustede

han livets åndedræt ind i næseborene på mennesket så det blev levende. Det gælder ikke bare det første menneske. Det gælder også os. For har vi ikke også fået livet af Gud? Vi har hver fået en lille smule af Guds ånd. Ikke bare i fødsels gave. Også i dåbs gave. Når vi holder dåb så beder vi en takkebøn til Gud. Vi takker dig himmelske fader fordi du har givet os den hellige dåb, hvori du gør os til dine børn og skænker os Helligånden. " Guds ånd lever også i os. Tilbage til mælkebøtten. Mælkebøtter er svære at få kontrol med. De snyder os den ene gang efter den anden. Bedst som vi tror, at nu har vi vundet sejren over dem. Så er de der pludselig igen. De er nærmest umulige at kvæle. Sådan er det også med Guds hellige ånd. Guds ånd er ustyrlig og den er ukuelig. Umulig at udrydde. Som mælkebøtten har en alen lang pælerod sådan har Helligånden slået sine rødder i verden. Guds ånd er kommet for at blive her. Den forsvinder ikke igen. Verden bliver aldrig et åndsforladt et Gudsforladt sted at leve. Næste gang du får øje på en mælkebøtte så tænk på og glæd dig over, at Guds ånd lever og virker her i vores fælles verden. Og i dig." Talsmanden, Helligånden som Faderen vil sende i mit

navn skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer.” Sådan hører vi Jesus beskrive Helligåndens opgave. Den opgave har Helligånden også idag. At holde os fast på de ord som Jesus har sagt. Huske os på dem. Så hans ord lever i os. Viser os vej. Helligånden skal åbne vores øjne og vores hjerter for, at Gud taler til os. Vi hørte at Jesus sagde til sine disciple. Min fred giver jeg jer. De ord siger han til os i dag. Han ikke bare siger det. Han giver os sin fred. Helligånden skal få os til at forstå at vi af hans ord som er Guds ord kan lære, hvad vi skal gøre og hvordan vi skal leve. Helligånden forvandlede disciplene. Helligånden kan og vil også forvandle os. Ruske liv i os. Sætte vores hjerter i brand. Give os nyt mod. Frimodighed. Til at gå i disciplenes fodspor. Og som dem fortælle om ham som vi tror på. Hvad han har lært os om leve. I kærlighed. Ikke så meget med ord. Men med den måde vi lever vores liv på. I den måde vi møder hinanden på. Lad os nu for sidste gang vende tilbage til mælkebøtten. Den sætter frø. Frø som sås og bliver til nye mælkebøtter. Helligånden sår også sine frø. I verden og i os. Helligåndens frø er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed,

hjælpsomhed, gavmildhed, troskab og mildhed og selvbeherskelse. Må de frø med Guds hjælp vokse i os. Og spredes imellem os. Glædelig pinse. Ære være faderen og sønnen og Hå som det var i begyndelsen så også nu og altid og i al evighed. Amen.